No. 2926 Woensdag 23 Febr. 1938 55ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

Wat wil de jonge Wacht.

Naar aanleiding van de gedegen theoretische uiteenzetting van het wezen der Jonge Wacht en haar idealistische doelstelling, kan het ongetwijfeld zijn nut hebben, deze vorm van jeugdvereniging eens van een meer practische zijde te bezien.

En wel om de volgende reden: Zondag 13 Ferbuari, zijn de laatste aspirant-Jonge Wachters te Pietermaai geinstalleerd. Deze plechtigheid tezamen met het Jonge-Wachtersleven, dat door vele jongens reeds heimelijk werd afgekeken, heeft bij meerdere van hen het verlangen gewekt ook zelf dit leventje mee te maken.

Maar tevens begrijpen wij dat de ouders dezer jongens zich terecht afvragen; Wat gaat mijn jongen doen? Wat is die Jonge Wacht eigenlijk. Zij hebben het recht dit te weten. Bovendien is het uiterst gewenst dat zij van het doel en het wezen der Jonge Wacht doordrongen zijn. Immers geen enkele jeugdvereniging heeft kans van slagen, als zij niet kan rekenen op de sympathie en de daadwerkelijke hulp der ouders.

Het bijzondere van de Jonge Wacht is niet zozeer gelegen in haar doel. Eigenlijk gaat dit doel niet verder dan de normale eisen van katholiek leven. Iedere katholiek heeft Christus te kiezen als zijn koning. Iedere katholiek moet zijn leven inrichten naar Christus' wet. Doch het heel bijzondere van de Jonge Wacht moeten wij zoeken in de middelen, die zij aanwendt, om haar doel met des te groter zekerheid te verwezenlijken.

Hierbij hebben we één zaak goed in het oog te houden.

Wij hebben te doen met jongens, die nog hun eigen jongensleventje hebben. De middelen, welke wij kiezen om onze jongens dichter bij Christus te brengen, moeten derhalve geheel aan het leven onzer jongens zijn aangepast. Wij kunnen dus niet volstaan met het ijverig bestuderen van de Christus-figuur, met een vroom bepeinzen van het wonderlijke en verhevene van Zijn persoonlijkheid. Doch wij moeten evenzeer onze volle aandacht wijden aan de jeugd, die wij voor dat hoog ideaal gaarne zouden winnen. Wij moeten evenzeer het karakter van onze jongens trachten te doorgonden, om de juiste weg te ontdekken, die hen het gemakkelijkst en het veiligst tot den Christus-Koning brengt.

Ons eerste doel, dat wij moeten bereiken is derhalve die weg te ontdekken, of m.a.w. hoe komen de jongens tot Christus?

We kunnen de vraag ook anders stellen, en dan is het antwoord meer voor de hand liggend. Waarom kwamen er tot nu toe zo weinig jongens tot Christus? Omdat zij niet zelfstandig genoeg waren en niet voldoende verantwoordelijksgevoel bezaten. Welnu dit is onze weg, dat moeten wij hen bijbrengen. En nu de middelen! Het gemakkelijkst en het meest aangenaam zou het zijn, wanneer de jongens spelenderwijs zich die gevoelens wisten eigen te maken. Dit wordt derhalve de taak van de leiders. Het spel is een genot voor de jongens, daarin gaan ze geheel op; dit is iets, geheel eigen aan de jeugd, geheel aangepast aan haar verlangens. Vandaar dat wij de spelen zo moeten inrichten, dat met het spel nog iets anders wordt aangeleerd, iets wat eigenlijk voornamer is, en wat de jongens ongemerkt in zich opnemen: verantwoordelijkheidsgevoel, zelfstandigheid, wilskracht. Al deze zaken liggen in de jongensziel verscholen. We moeten ze naar voren halen, en door oefening sterken.

Als ouderen kunnen we ons soms vermaken om de ernst, waarmee een van de jongens een opdracht vervult. Al spelen zij voor struikrover en moeten zij de gevangenis bewaken, zij zouden het een schande vinden, als er een ontsnapte. Ze voelen zich verantwoordelijk! Dat gevoel is aanwezig, maar het moet sterker ontwikkeld worden. Dat gebeurt door de jongens zelfstandig te laten werken, zonder dwang.

U herinnert het zich uit uw eigen jeugd. Welke liedjes leerden we 't vlugst aan, die men U op school trachtte in te prenten, of die U bij het spel hoorde?

Als ze geleerd moesten worden, lukte het niet; en die we vanzelf geleerd hebben, vergeten we niet meer. Is het zo verwonderlijk, dat men bij het eerste couplet van het Wilhelmus reeds vast raakt, terwijl men b.v. alle coupletten van „De Molen" van buiten kent.

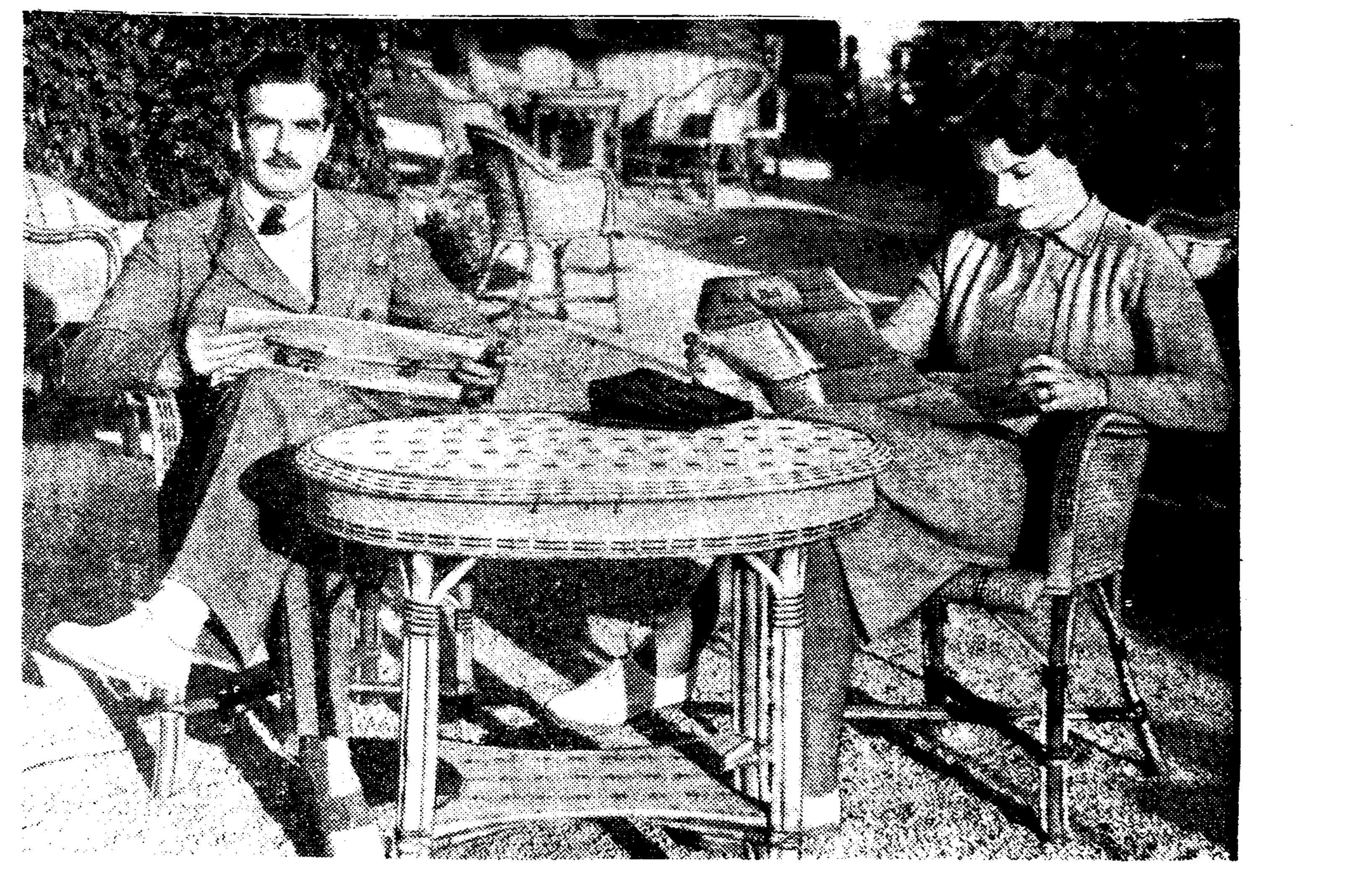
Alles wat op dwang lijkt, neemt terstond de juiste gesteltenis weg, om iets te presteren. Laat de jongens zelf werken; over hetgeen ze zelf gepresteerd hebben, gevoelen ze zich verantwoordelijk, en van de andere kant gaan ze daar ook groot op. Laat ze b.v. een zaal opruimen: de groep die het eerst klaar is, krijgt enkele winstpunten. Zoudt U het bevelen de zaal op te knappen, misschien zouden ze het doen, maar niet zo vlug, niet zo prettig; en nu overzien ze eerst even de toestand, denken na, werken, volgens een plannetje,en opgeruimde gezichten kijken naar het horloge van de leider. Zij zijn niet bang voor moeilijkheden, denken niet aan het ongenoegen, dat zij persoonlijk ondervinden, wanneer wij iets wat onderst boven ligt, weer in orde moeten brengen. Laten we ook eens nagaan, hoe buitengewoon vervelend men ons geheugen wist te oefenen. Leer maar van buiten, je vergeet het grootste deel wel, maar het scherpt je verstand. Wat wij gedwongen en met zoveel tegenzin volbrachten, omdat het nu eenmaal nodig scheen te zijn, doen de jongens spontaan; weer omdat het spel is, en omdat de jongens zelfstandig handelend, weten dat alles van hen afhangt, b.v. de verschillende sporen zoeken, morse tekens van buiten kennen, een schetsje maken van de plaats waar de vijandelijke groep zich bevindt, alles een zelfstandig handelen, met het bewustzijn dat van hun nauwkeurige opgave de overwinning van hun groep afhangt.

Het is niet mogelijk elk onderdeel en elk bijzonder doel der verschillende spelen in den brede uit te werken. Maar wij vertrouwen, dat in deze enkele voorbeelden der methoden, het systeem voldoende is belicht.

Dit is werkelijk opvoeden, de eigen middelen gebruiken, die in 't jongenskarakter hun grondslag hebben.

Zo bouwen wij een goed natuurlijk fundament van wilskracht en zelfstandigheid, waarop we vol vertrouwen en weer volgens dezelfde methode het bovennatuurlijk element kunnen optrekken. Zo wordt ons opvoeden zielzorg, in de echte betekenis van het woord. Zo zal de jongensziel zich in reinheid rijpen en door de krachten die zij in zich zelf draagt en door de genade Gods die deze krachten veredelt en haar volledige uitgroei in het bovennatuurlijke bewerkstelligt.

L.

De afgetreden Engelse Minister van Buitenlandse Zaken Mr. Anthony Eden met zijn echtgenote tijdens een vacantie aan de Riviera.

1e Suppletoire Begroting 1938.

Op de 1e Suppletoire Begroting 1938, welk een plaatselijk blad noemde, de Kerstgaven van ons Bestuur, is van de raad een antwoord gekomen, wat dato 7 Februari aan de belanghebbenden toegezonden werd.

Het officiële stuk zullen wij in verschillende hoofden plaatsen, tot beter overzicht, en hier en daar van onze aantekeningen voorzien.

Curaçaoenaars in Gouvernementsdienst.

Een advertentie, niet lang geleden vanwege het Bestuur in plaatselijke bladen geplaatst, en waarin een oproeping voor sollicitanten voor ambtenaar werd gedaan, had de aandacht van verschillende leden getrokken, omdat daarin o.a. diploma H.B.S. gevorderd werd. Waar in Curaçao geen opleiding voor het H.B.S. examen werd of wordt gegeven, betekende dat uitsluiting van de jongelui die in Curaçao hun opvoeding hebben genoten. Men wilde gaarne in overweging geven om in dergelijke gevallen de te vervullen plaatsen doen vervullen door in dienst zijnde ambtenaren. Hierdoor ontstaat opschuiving in het korps, waarbij dan ter vervulling van de ontstane vacatures in de laagste rangen nieuwe krachten in dienst genomen kunnen worden.

De afdelingen zouden het zeer op prijs stellen te mogen vernemen of er sollicitanten zijn verschenen op de bedoelde advertentie, en zo ja, hoeveel Curaçaoenaars dan daarbij waren.

Verhoging levensstandaard.

Opvallend is, waaop wij vroeger de aandacht reeds gevestigd hebben, hoe deze suppletoire begroting de tekenen draagt van de verhoogde levensstandaard of de devaluatie van de gulden.

Sommige leden vonden daarin aanleiding om de vraag te stellen of het Bestuur nog steeds van mening is, dat de in 1937 aan de ambtenaren toegekende verhoging van 5% voldoende is, speciaal voor de lagere ambtenaren.

Opzeggen Clearing?

Men gaf in overweging het bestaande clearingverdrag voor Curaçao op te zeggen, omdat wij er geen belang bij hebben, integendeel de handel er door benadeeld wordt. Immers heeft Curaçao geen bedragen in die landen, waarmede clearing plaats heeft, terwijl toch wel de nadelen en moeilijkheden daaraan verbonden, ondervonden worden.

Verhoging vergoeding Praktizijns.

Een lid deelde mede, vernomen te hebben, dat een bedrag van *f*1200.— per jaar beschikbaar is gesteld ter vergoeding van de diensten der praktizijns, die aangewezen worden om onvermogenden rechtskundige bijstand te verschaffen. Naar door dat lid werd medegedeeld, hebben in 1937 122 aanwijzingen plaats gehad. Dit komt dan neer op een bedrag van *f* 9,83 per zaak. Dit lid wilde in overweging geven het beschikbaar gestelde bedrag te brengen op *f* 1800.—.

De Politie.

Naar aanleiding van hetgeen gezegd werd door den heer IJzerman en den Minister van Koloniën bij de algemene beraadslagingen over Afdeling III (Curaçao) van hoofdstuk XII (Departement van Koloniën) der Rijksbegroting voor 1938 in de vergadering der Tweede Kamer van 9 December 1937 (referte Handelingen), meende een der leden het volgende te moeten opmerken.

Het antwoord van den Minister aan den Heer IJzerman stemt enerzijds tot voldoening, doch anderzijds weer niet. Tot voldoening, omdat daaruit blijkt dat de regering ervan overtuigd is, dat de politie rekening moet houden met de mentaliteit en geest der zeer heterogene bevolking van dit gebiedsdeel; niet tot voldoening echter, omdat daaruit blijkt, dat de Minister niet behoorlijk, althans niet voldoende is ingelicht.

Het lid hier aan het woord vermeende dan ook te moeten vragen, hoe het mogelijk is, dat de Miniester van Koloniën openlijk moest erkennen heel weinig af te weten van de verhoudingen tussen politie en bevolking van Curaçao. Waar het — aldus dit lid — algemeen bekend is, dat deze verhouding nog steeds — men kan gevoeglijk zeggen veel — te wensen overlaat, zou hij gaarne een nadere verklaring van het Bestuur wensen over de uitlating van den Minister, dat het weinige hem bekend bevredigend is. Hoe is het immers mogelijk, vroeg dit lid, dat de Minister uit rapporten, die slechts van Curaçao afkomstig kunnen zijn, een dergelijke onjuiste indruk kon krijgen? Heeft het Bestuur van Curaçao ooit een ernstig onderzoek doen instellen naar de gronden van die ongewenste verhouding? Zo ja, wanneer, door wie en hoe is dat gebeurd? Zo niet, hoe stelt het Bestuur zich dan voor, dat er ooit verbetering kan komen in de nog steeds voortdurende onbevredigende toestand?

Deze verschillende vragen van dit éne (meerdere schenen er dus niet voor te vinden) lid zijn ons uit het hart gegrepen, alhoewel wij veronderstellen dat wij van dit onderzoek andere resultaten verwachten als het bedoelde Raadslid.

Maar is er al eens niet een onderzoek ingesteld? Aan het geschimp van een zekere ingezonden-stukken-schrijver is zeer terecht nooit veel aandacht besteed. Maar op kritiek bij het gebeurde van de Maduro-feesten en de club de Gezelligheid is wel een onderzoek ingesteld, wat ten gunste van de politie uitviel. En hoe vond dit ene lid het optreden van de politie in de moeilijke dagen der staking?

Gebrek aan werkkrachten.

In verband met de enorme uitbreiding der oliebedrijven op Aruba werd medegedeeld, dat arbeidskrachten op Aruba zeer krap zijn en gevraagd, of het niet geraden zou zijn over te gaan tot toelating op Aruba van werkkrachten. Ook werd de wenselijkheid betoogd van betere verdeling der krachten, b.v. door invoering van het ploegenstelsel Ook op ander gebied — dienstboden — wordt gebrek aan werkkrachten gevoeld, ook op Curaçao. In dit verband refereerde men naar het ontwerp indertijd door de Raad ingediend, waarbij de toelating van vreemdelingen wordt geregeld en vroeg hoe het daarmede staat. Men zou er op willen aandringen daarvan werk te maken.

De Belastingen.

Enkele leden gaven in overweging om voor Bonaire de grondbelasting te verlagen en de gebruiks- en automobielbelasting af te schaffen. Verklaarden enkele andere leden met het voorstel ten aanzien van de gebruiks- en automobielbelasting te kunnen meegaan, weer andere leden behielden zich hun mening te dien aanzien voor.

Enige leden gaven in overweging om de gebruiksbelasting in het gehele gebiedsdeel op te heffen, aangezien het hun toeschijnt, dat de opbrengst niet veel of althans niet veel meer bedraagt dan de administratiekosten.

Waar er als regel een groot verschil bestaat tussen de waarde van onroerende goederen, genomen voor de berekening van de grondbelasting, en de werkelijke waarde, wat ook van invloed is op de overdrachtsbelasting en de successiebelasting, gaven enkele leden in overweging daarin verandering te brengen. Naar de mening dezer leden moet de grondslag voor de berekening der grondbelasting de werkelijke waarde zijn.

De automatische telefoon.

Opgemerkt werd, dat niettegenstaande voor 1937 bij suppletoire begroting *f* 100.000.— is beschikbaar gesteld voor een automatische telefoon, deze er nog niet is. Zo dit bedrag niet besteed is — aldus de afdelingen — moet dan niet op deze suppletoire begroting een post voor de telefoon worden uitgetrokken?

Algemeen koestert men grote belangstelling *voor de stand van zaken ten opzichte van de automatische telefoon en zou het op grote prijs stellen daaromtrent* te worden ingelicht. Naar uit goede bron vernomen werd, zou een beslissing gevallen zijn omtrent het systeem, dat ingevoerd zal worden en zou dat zijn van de Zweedse fabriek Ericsson. Zo dit laatste juist zou zijn, zou dat in de afdelingen in verband met het eerder opgemerkte omtrent de voorkeur, welke in de afdelingen aan de Amerikaanse fabriek werd gegeven, zeer worden betreurd. De afdelingen zouden gaarne vernemen of haar wens ter zake, aan het Technisch Bureau is bekendgemaakt, opdat beoordeeld zou kunnen worden of in Holland — want naar vernomen moet daar de beslissing zijn gevallen — deze genomen is, niettegenstaande dat gevoelen. Men zou dan echter gaarne vernemen, welke redenen ten deze de doorslag gegeven hebben. De tegenwoordige Ericsson installatie, welke wij op Curaçao hebben, verkeert volgens een vroegere door het Bestuur gedane mededeling in goede staat. Maar de service, welke het publiek daarvan krijgt, is zeer onvoldoende. En niettegenstaande dit, zou het Bestuur volgens bekomen inlichtingen, tot de aanschaf van hetzelfde merk zijn overgegaan. Naar eveneens uit goede bron vernomen is, worden door de Ericsson fabrieken geen installaties van beneden de 2000 nrs. meer geplaatst. Waar de gouvernementsdeskundige alhier daarvan op de hoogte is gesteld, wekte het bericht, dat de beslissing ten gunste van de Ericsson is uitgevallen, des te groter verwondering.

Paardenbaai op Aruba.

Uit de toelichting ad 14, 15, 16 en 17um is duidelijk te zien, dat de scheepvaart op Aruba dagelijks toeneemt en aanzienlijk is. Men zou daarom gaarne vernemen hoe het staat met de plannen ten aanzien van de Paardenbaai aldaar.

Openbare Gezondheidsdienst.

Een lid gaf in overweging om de verplichte koepokinenting af te schaffen met het oog op het gevaar van een encephalitis post vaccinatis. Andere leden waren van mening, dat daartoe geen aanleiding bestaat, omdat hier nooit een geval van encephalitis is voorgekomen, terwijl daarentegen het pokkengevaar hier veel groter is dan in Holland.

De buitendienst van den gouvernements-geneeskundige bewesten de haven samen met de interne hospitaaldienst, welke deze functionaris daarbij verricht, zijn te druk voor één persoon, werd in de afdelingen betoogd. Men gaf daarom in overweging een derde gouvernementsgeneeskundige voor de stad aan te stellen, waardoor ook een nieuwe verdeling van de drie stadsdiensten kan plaats hebben.

Ook hadden enkele leden de indruk, dat de havendokters van de St. Annabaai en de Sint Nicolaasbaai te druk belast zijn, wat in de toekomst wel erger zal worden. Deze leden zouden gaarne een opgave ontvangen van de boten, die elk dier havens in de laatste 6 maanden over dag, van de boten, die in die periode die havens na 6 uur 's avonds, en van die, welke na 10 uur 's avonds binnenliepen, zomede van wat die boten aan visitatiegeld opbrachten.

We hebben onlangs al gewezen op de noodzakelijkheid van een derde Gouvernements-geneeskundige. Alleen de interne hospitaaldienst gaf in het afgelopen jaar 73 duizend verpleegdagen. **Nog *dringender is de noodzakelijkheid gebleken toen in de week van 6-12 Febr. een gouvernements-geneeskundige ziek was* en een hele week lang, er geen spreekuur was in de kliniek op San Mateo,** en de T.B.C. afdeling van het hospitaal in deze hele week niet door een geneeskundige werd bezocht. Terwijl met het Leprozengesticht dit regel is.

Wanneer men ziet, wat er momenteel gedaan wordt voor het onderwijs en daar tegenover stelt de gezondheidsdienst, dan schijnt wel vergeten te worden het oude adagium, dat „men eerst moet leven en dan pas philosopheren".

De schoolvrije jeugd.

Zouden — aldus vroegen enkele leden — niet ook heel wat kinderen van de straat worden gehouden als het aantal leerjaren van de lagere scholen wordt vergroot en waardoor dan zou worden voorkomen, dat de werkkampen overladen worden?

Andere leden meenden, dat het dan beter zou zijn voor die kinderen een aparte school te openen, waardoor het onderwijs voor andere kinderen niet zou worden verzwaard, b.v. een school voor vervolgonderwijs — of speciaal voor die kinderen b.v. bij de stadsscholen een klasse bij te voegen.

Hoe denkt het Bestuur — zo werd naar aanleiding van deze bespreking gevraagd — over gebruikmaking van de bepalingen in de onderwijsverordening voorkomende omtrent vervolgonderwijs, waardoor èn bevorderd zou worden, dat de evenbedoelde kinderen van de straat worden gehouden èn aan de kinderen, die wegens te hoge leeftijd de gewone school verlaten moeten, gelegenheid geboden zou worden verder onderwijs te genieten. Vervolgonderwijs als hier bedoeld, zou zeker in een behoefte voorzien, meende men.

Enkele leden verklaarden dat de instelling der werkkampen nog maar een proef is en dat zij gaarne de resultaten wilden afwachten, alvorens maatregelen te treffen tot voorkoming van overbelasting daarvan.

Kamer van Koophandel.

Men voelde in de afdelingen niet veel voor de aangevraagde subsidie voor de Nederlands - Amerikaanse Kamer van Koophandel te Amsterdam. Eigenaardig zou men het vinden, als via Amsterdam in Amerika reclame voor Curaçao, dat er vlak bij ligt, gemaakt moest worden. Een bedrag van *f* 2500.— werd voor doeltreffende reclame in Amerika ook bij lange na niet voldoende geacht en men zou dit bedrag ingeval het voor dat doel te besteden was, veel liever aan de Kamer van Koophandel alhier willen verstrekken, die ook beter op de hoogte van Curaçaose aangelegenheden moet geacht worden te zijn dan de Nederlands Amerikaanse Kamer te Amsterdam, en bereids in die richting werkzaam is.

Maar — aldus werd met waardering gemeld — de heer H. A. Statius Muller in New-York heeft zich blijkens besprekingen ter zake dezer aangelegenheid in de Kamer van Koophandel alhier gevoerd, bereids gratis met de distributie van folders omtrent Curaçao in de Verenigde Staten en Canada belast. De afdelingen waren van mening, dat deze aangelegenheid bij den heer Statius Muller in goede handen is. Hij is volkomen op de hoogte met scheepvaart en tourisme, en heeft er belang bij de propaganda goed te maken. Men is er in de afdelingen ook zeker van, dat ook de andere scheepvaart maatschappijen, die op Curaçao varen, *gaarne bereid zijn mede te werken reclame voor Curaçao te maken door verspreiding der folders.*

Blijkens haar advies over deze aangelegenheid, was de Kamer van Koophandel alhier voorshands niet voor deze subsidieverlening.

Opleiding Politie.

Men vroeg of het Bestuur de tijd nog niet gekomen acht om een tweede proef te nemen met opleiding van Curaçaose jongelieden, zoals kort geleden in het vooruitzicht gesteld.

Radioverbinding met Schepen.

Over de radioverbinding van land tot land was men zeer tevreden, maar niet over het verkeer met schepen. Waar men de indruk heeft, dat het verkeer met de schepen ten achter gesteld wordt voor het landverkeer, vroeg men of niet meer aandacht besteed zou kunnen worden aan het eerste. Kunnen alle schepen, die een kortegolfinstallatie hebben daarmede met Curaçao verbinding krijgen, vroeg men?

Enkele leden delen mede, dat de telegrafisten klagen over hun salaris. Is het waar, zo vroegen zij, dat de telegrafisten wel eens 14 uren achtereen werken?

Het loodswezen.

Van de bespreking van het loodswezen maakten enkele leden gebruik om te informeren of het juist is, wat vernomen is, nl., dat er loodsen zijn, die reeds jaren in dienst zijn, maar toch minder verdienen dan andere, die na hen in dienst zijn genomen? Ook zouden zij willen vragen of de loodsen, die op Aruba geplaatst worden, vroeger een zekere toeslag kregen, welke degenen, die tegenwoordig daarheen gestuurd worden, niet krijgen. Zo ja, waarvoor was die toeslag en waarom wordt die niet meer gegeven?

Denkt het Bestuur nog aan de opleiding van Curaçaose krachten voor loods?

Wegenverbetering.

Men vroeg, wanneer het Bestuur denkt de Roodeweg van trottoirs te voorzien, wat dringend nodig is en met het oog op de ruimte, mogelijk. De weg naar Bullenbaai moet ook een beurt hebben, betoogde men, terwijl ter bestrijding van de stofplaag asphaltering van de hoofdweg te Kralendijk op Bonaire zeer aanbevolen werd. Van de Hoogstraat op Curaçao, die een ja ar of tien geleden geasphalteerd is, zijn de trottoirs, behalve in het zuidelijk gedeelte, tussen de Willemstraat en de achteringang van Hotel Gressman, nimmer klaargemaakt. Zouden deze niet afgemaakt kunnen worden?

Leprozengesticht.

Een paar leden, die het Leprozengesticht kort geleden bezichtigden, deelden mede, dat de toestand aldaar thans goed is, met uitzondering voor wat betreft de kapel. In de memorie van antwoord betreffende de 2de suppletoire begroting 1937 heeft het Bestuur toegezegd, dat, nadat de gehele wijziging uitgevoerd zou zijn, het vraagstuk van de kapel nader in studie zou worden genomen. Men zou dan ook gaarne vernemen hoe het daarmede staat. Zou het Bestuur nu misschien kunnen mededelen hoeveel een kapel, welke aan de eisen voldoet, kosten zou?

Hendrik- en Wilhelminaschool.

Het werd algemeen en in het bijzonder door het lid, dat verleden jaar voorstelde reeds in 1938 de hand te zetten aan de verbetering der Hendrik- en Wilhelminaschool, zeer toegejuicht, dat het Bestuur diligent is ten aanzien daarvan. Een lid verklaarde van mening te zijn, dat het niet bepaald nodig is geheel nieuwe scholen te bouwen, om afdoende verbetering te brengen. Hij zal zich echter niet tegen de voorgestelde nieuwbouw verzetten, nu de gebouwen in de Bredestraat, die in verband met de bouw van een nieuw postkantoor zouden hebben moeten worden afgebroken, gespaard worden.

Het heeft enkele leden bevreemd, dat, terwijl hier op Curaçao over het algemeen weinig gevoeld wordt voor coëducatie, het Bestuur deze twee scholen zo dicht bij elkaar wil brengen. Deze leden zouden gaarne vernemen, welke redenen het Bestuur daartoe aanleiding gegeven heeft.

Sommige leden waren van mening, dat de speelruimte te klein wordt, als op het terrein van de Hendrikschool twee scholen gebouwd worden, met voorbereidende klassen enz. Algemeen zou men dan ook gaarne de plannen ter zake — van het hele terrein met de ligging der scholen — willen zien, terwijl voorhands de wenselijkheid werd betoogd de ruimte van de straat lopende tussen het schoolterrein en het perceel van de familie Henriquez daarnaast, er bij te trekken en desnoods een stuk van dat perceel aan te kopen.

Enkele leden zouden gaarne vernemen waarom het Bestuur niet is ingegaan op het idee door den heer Winkel verleden jaar geopperd om het perceel van de familie Henriquez te kopen, waardoor nu voldoende ruimte beschikbaar zou zijn geweest.

Is de commissie van onderwijs omtrent het plan gehoord, vroeg men? Zo ja, welke is dan haar mening? En welke zijn de meningen van andere onderwijsbevoegdheden?

Waterleiding.

De afdelingen juichten het algemeen zeer toe, dat nu blijkbaar binnen afzienbare tijd de prijs van het leidingwater zal worden verlaagd en zouden het zeer waarderen te mogen vernemen, wanneer dat zal zijn. De afdelingen zouden gaarne het rapport van den heer Liefrinck ter inzage ontvangen.

Landbouw en Veeteelt.

De bedoeling van het Bestuur, iets te doen ter bevordering van landbouw en veeteelt werd algemeen toegejuicht. Deze bedrijven delen niet in de welvaart, waarmede Curaçao over het algemeen begunstigd wordt. Men wilde zich daarom niet laten afschrikken door de mislukkingen te dien aanzien in de geschiedenis van Curaçao, en die bedrijven gaarne een helpende hand reiken.

Meerdere leden gaven te kennen dat het nodig zal zijn behoorlijke stukken grond te verschaffen, met een put om groen voer te kunnen hebben en wat koeien te houden. Zij stelden voor het bedrag van ƒ 35.000.— met ongeveer ƒ 40.000.— te verhogen, omdat het Gouvernement naar hun mening voor het doel meer gronden nodig zal hebben.

Maar dan — tenzij het een heel goede plantage aan de Westkant van het eiland zou betreffen — naar de mening van enkele leden aan de Oostkant, waar zulke mooie hofjes zijn. Een plantage als Klein Sta Martha vonden deze leden eigenlijk wel wat ver voor groentenvervoer naar de stad.

Waartegenover weer opgemerkt werd, dat er dicht bij de stad geen behoefte bestaat aan vorming van een boerenstand, aangezien alle mensen van daar emplooi vinden in de stad of op de Isla — tot welke mening daarop de vorige sprekers overhelden, te meer, waar door de wegenverbetering, waarmede men bezig is, ook vanuit de westdivisie de producten makkelijk naar de stad vervoerd zullen kunnen worden.

Andere leden dan die, welke de post van ƒ35.000.— met ƒ 40.000.— zouden willen verhogen voor aankoop van meerdere gronden, wilden liever eerst met één plantage beginnen, om te zien hoe het gaat met de proef. Deze leden betoogden, dat er voor uitbreiding nog altijd tijd is, terwijl inkrimping niet zo makkelijk zal zijn. Wel waren deze leden het met de andere eens dat behoorlijke stukken grond beschikbaar gesteld moeten worden: aan elke boer b.v. 10 H.A. van de aangekochte plantage, en waarbij dan desnoods met een geringer aantal begonnen zou kunnen worden.

Een lid stelde de vraag, of niet ook maatregelen als hier bedoeld zouden kunnen worden genomen op de Bovenwindse eilanden, ter bevordering van landbouw en veeteelt aldaar.

Intussen — aldus wordt gemeld — zijn de huurders van gouvernementsgronden op Curaçao zeer ontevreden over het besluit tot handhaving van artikel 10 van het huurcontract, volgens welke zij op hun terrein slechts 5 geiten met haar lammeren, 2 ezels met hun veulen of 2 koeien met haar kalveren mogen houden. Naar de afdelingen vernomen hebben, zou het besluit genomen zijn naar aanleiding van de omstandigheid, dat veelal de dieren dier huurders grazende gevonden worden op terreinen van anderen, particulieren of het Gouvernement, waaraan men dan door handhaving van gemeld artikel van het huurcontract, dat waarschijnlijk ook met het oog op dat euvel in de overeenkomst is opgenomen, een eind wil maken. De vraag ligt dan echter voor de hand, waarom deze maatregel ook moet gelden ten aanzien van de huurders, die hun terrein behoorlijk hebben afgesloten. Hun dieren hebben — het behoeft geen betoog — voor deze mensen veel waarde en als zij ten deze geholpen zouden kunnen worden, zou dat de bestaande boerenstand zeer ten goede komen. Men zou dan ook in overweging willen geven om hen, die hun terrein behoorlijk afgesloten hebben, vrij te laten het aantal beesten te houden, dat ze wensen. En zou den anderen niet gepermitteerd kunnen worden hun overtallige dieren gebonden te hebben op gouvernementsgronden?

Een lid opperde het denkbeeld om gelegenheid te openen op bepaalde plekken gouvernementsgrond te laten grazen tegen betaling.

Herbebossing.

Hoe stelt het Bestuur zich voor de herbebossing van het Gebiedsdeel ter hand te nemen? werd gevraagd.

Dat bossen de regenval bevorderen, werd niet tegengesproken, maar wel meenden verscheidene leden, dat als eenmaal herbebossing heeft plaats gehad, de regen door de smalte van het eiland, in zee zal vallen. Het vraagstuk, hoe het op het land gevallen water in de grond te houden, primeert dan ook, meenden meerdere leden. Zonder behoorlijke dammen, zou het water, dat op het land valt, toch wegspoelen. Zij zouden dan ook in de eerste plaats de aandacht van het Bestuur willen vragen voor de dammen, vooral de grote stenen dammen aan de zeekant, welke bijna alle particulier eigendom zijn, en wegens gebrek aan geld niet door de eigenaars kunnen worden gerepareerd. Hoe spoediger deze hersteld worden, aldus deze leden, hoe beter.

Een lid deed uitkomen, dat hij er echter niet veel voor zou voelen om voorschotten te verlenen voor damaanleg of -herstel, doch een en ander liever door de Overheid zelf gedaan zag, waardoor gewaarborgd wordt, dat voor de beschikbaar gestelde gelden inderdaad dammen worden gemaakt of hersteld.

En dan zou men de aandacht van het Bestuur willen vragen voor bestaande aanplantingen, welke kwijnen en eerst behouden zouden moeten worden: verschillende mooie Curaçaose hofjes, oranjerieën, die veel van pest te lijden hebben, mispelbomen, die alsmaar wormstekige vruchten opleveren, en aloë en dividivi, deze laatste vooral op Bonaire. Op dit eiland, waar zich geen oliemaatschappij bevindt, zou intensieve aloë- en dividiviaanplant economische opleving kunnen brengen. Op Curaçao en Aruba zijn de plaatselijke omstandigheden daarvoor nu ook minder gunstig, wegens gebrek aan werkkrachten.

Krankzinnigengesticht.

Algemeen betreurde men het in de afdelingen, dat de toename der mannenpatiënten zo groot is. Gaarne zou men willen vernemen of de vermeerdering gelijke tred houdt met de toename der bevolking of groter is, wat dan wel zeer te betreuren zou zijn.

Zijn er reeds resultaten te constateren van de deskundige behandeling der patiënten, sedert de komst van den psychiater? Men zou het waarderen daaromtrent het een en ander te mogen vernemen.

Blijkens de toelichting is het alternatief òf verdubbeling van het aantal oppassers òf bouw van 8 cellen. Volgens de begroting zijn er 10 oppassers, welk aantal dus op 20 zou gebracht moeten worden. Gaarne zou men hieromtrent enige nadere toelichting ontvangen, aangezien, naar het voorhands voorkwam, de twee delen van het alternatief niet tegen elkaar opwegen. Men zou nl., als het niet te veel zou kosten, er de voorkeur aan geven op de meer moderne, humane weg voort te gaan.

De melkcentrale.

Enkele leden verklaarden zeer sceptisch te zijn omtrent de resultaten van de melkcentrale: en zullen een centrale moeten komen voor het aanbrengen en bottelen van de melk, verkoopplaatsen, personeel, enz. waardoor de melk naar hunne verwachting wel niet goedkoper zal worden. Deze leden verwachten beter resultaat met de coöperatieve inkoop van materiaal.

Andere leden merkten daartegenover op, dat niet vergeten moet worden, dat nu iedere plantagehouder voor zijn eigen melk moet zorgen: dus ieder voor zijn eigen personeel, waaronder verkoopsters, vrouwen, die de kannen wassen, enz., en zijn eigen vervoermiddelen moet hebben, terwijl dit alles bij de melkcentrale gecentraliseerd zal gaan, waardoor zeker verwacht mag worden, dat de melk goedkoper zal worden. De verkoopsvereniging zal ook voor inkoop van veevoeder, enz. op coöperatieve grondslag zorg dragen.

Weer andere leden verklaarden ook sceptisch te staan tegenover de vraag of de verwachtingen van de melkcentrale gekoesterd, bewaarheid zullen worden. Toch zouden deze leden hun stem aan het gevraagde crediet niet willen onthouden, omdat tenminste geprobeerd moet worden de veehouders, voor wie de verkoop van melk de hoofdzaak is, te helpen.

En uit een hygiënisch oogpunt zal de melk door de centrale zeker beter behandeld worden, meenden enkele leden. Er zal ook een koelkamer zijn. En als de melk dan ook geconserveerd wordt, zal met dat al bevorderd worden, dat meer dan thans Curaçaose verse of zo goed als verse melk gedronken wordt.

De afdelingen waren er dan ook voor, dat de proef genomen wordt en hopen, dat zij lukken zal.

Gouvernementschirurg.

Sommige leden vroegen of het geen tijd wordt een gouvernements-chirurg aan te stellen. Immers werd Dr. Hugenholtz toen hij kort geleden geruime tijd ziek was, en deswege zijn operaties niet kon verrichten, zeer gemist. Hiertegenover werd echter opgemerkt, dat er toch ook andere doktoren op het eiland zijn, die in voorkomend geval kunnen optreden en gevraagd of, wanneer er twee chirurgen zouden zijn, de praktijk voor hen niet te klein zou worden.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

Feitelijk is Hitlers grote rede van Zondag l.l., waarnaar heel de wereld heeft uitgezien, om wat meer licht in de gebeurtenissen der laatste weken in Duitsland, een desillusie geweest.

Drie volle uren heeft Hitler gesproken voor de 741 afgevaardigden, die hun salaris alleen verdienen door bij deze gelegenheid naar de Kroll-opera te komen en daar te luisteren naar een rede, die men ook overal elders door de radio op kan vangen.

Al was Hitlers rede dan ook gematigder als men wel verwacht had, der Fuhrer is toch nog weer vreselijker te keer gegaan tegen de regeringen van vóór het Nationaal Socialisme en de democratie in het algemeen; heel bijzonder werd ook uitgevaren tegen de anti-Duitse perscampagne, vooral in Engeland en Frankrijk en de voobeelden die Hitler aanhaalde van z.g. hetzeberichten waren zeer zeker uit de duim gezogen berichten, maar we moeten eerlijk bekennen, dat we ze in het laatste jaar nooit of nimmer als serieux zijn tegengekomen. Maar van de andere berichten, die veel meer de antipathie tegen Duitsland bevorderen als de kerkstrijd, de Jodenhetze, het niet naleven van verdragen en concordaten enz. daarvan werd met geen woord gerept.

En reeds verschillende malen hebben we gezegd, dat juist de strenge censuur in Duitsland en maulkorfen van de vrije pers, oorzaak is dat men de officiële Duitse Nachrichten niet geloofd en aan het fantaseren slaat.

We hebben iets dergelijks ook met de Wirtschaft-cijfers welke Hitler Zondag gegeven heeft z.g. ten bewijze van het slagen van het Nationaal Socialisme. Wie geeft ons een waarborg dat deze cijfers waar zijn? Controleerbaar zijn ze niet. En al zijn deze cijfers waar, hoeveel cijfers zijn er dan niet verzwegen, omdat ze niet in een lofrede van het Nationaal Socialisme te pas kwamen?

Want Hitlers rede was een en al overvloeiend van de zegen van het Nationaal Socialisme en van onsympathieke zelfvergoding.

Meer interessant was zeker dat gedeelte van de rede wat ging over de verhouding met het buitenland, maar ook dit gedeelte gaf niet minder desillusie.

De veranderingen in het leger waren het gevolg van de grote perscampagne tegen Duitsland, daarom had de Leider besloten om iedere uitbreiding en versterking van de Duitse weermacht door te voeren om klaar te zijn, wanneer de wilde oorlogsdreigingen in werkelijkheid mochten worden omgezet. Deze maatregelen ter uitbreiding van het leger heeft men sinds de vierde Februari genomen en zij lopen vlug en goed van stapel.

Duitsland en Italië bewonderen het nationaal Spanje in zijn strijd tegen het communisme, terwijl men in het Oosten in Japan een goede waker tegen het Bolsjewisme vindt. Wat betreft de Oostenrijks-Duitse betrekkingen, deze hebben geen andere bedoeling dan om samen te werkken, terwijl men tevens de bedoeling heeft de Duitse minderheden zoveel mogelijk te beschermen. Duitsland keert nimmer naar de Volkerenbond terug terwijl internationale besprekingen weinig nut hebben en men geen grote resultaten mag verwachten van economische besprekingen, welke tot doel hebben om internationaal tot samenwerking te komen. Wat betreft de koloniale eisen, zeide de Leider nog, dat deze geenszins tot een conflict behoeven te leiden, als de buitenlandse pers hierbij niet zo'n verderfelijke rol zou spelen. In verband met de veranderingen, die in de wereld plaats grijpen moet men een overwinning als die van Mandsjoekwo door Japan erkennen. Na vervolgens nogmaals verzekerd te hebben, dat enm de onafhankelijkheid van Oostenrijk zou respecteren en na een vurig slotwoord over de Duitse minderheden besloot Hitler zijn redevoering.

Van zeer veel belang in de internationale politiek is momenteel het aftreden, Zondag ll. van de Engelse Minister van Buitenlandse Zaken Eden, terwijl Lord Cranborne, de onderstaatssecretaris van buitenlandse zaken eveneens zijn functie heeft neergelegd. Het conflict, wat reeds enkele weken lang bestond tussen Eden en de meer gematigde oudere leden van het kabinet is in volle omvang uitgebarsten. Eden wenste de oude politiek ten aanzien van Italië voort te zetten en dacht er niet aan de overwinning van Italië in Ethiopië te erkennen. Chamberlain wilde de overwinning wel erkennen en deze erkenning gebruiken als een aanloopje voor de onderhandelingen met Duitsland.

Zeer vermoedelijk zal Eden worden opgevolgd door Lord Halifax, die onlangs de bekende reis naar Duitsland maakte.

Voor de Europese politiek en in het bijzonder voor de verhoudingen in de Middellandse zee en om Spanje kan deze kabinetsmutatie van zeer ingrijpende gevolgen zijn.

Zeker is ook tevens door de val van Eden een zware slag toegebracht aan de toch al zieltogende volkenbond.

We kunnen daar misschien in zekere zin onze spijt over betuigen, daar deze instelling goed had kunnen werken; maar van een andere zijde ook waren de resultaten nihil en een risee voor de beschaafde wereld.

Van de Oostenrijkse historie werd nog nader vernomen, dat Schussnig nog voor zijn bezoek aan Hitler, waarheen hij ontboden was, geconfereerd heeft met de regeringen in Engeland en Frankrijk en de vraag gesteld heeft, of hij soms op hun hulp rekenen mocht.

Op een weigerend antwoord echter was Schussnig wel gedwongen om aan Hitlers eisen toe te geven.

Te gecompliceerder nog is de toestand [illegible] dat de Nationaal Socialist Seiss Inquart, die practisch de leiding heeft in de nieuwe Oostenrijkse regering een overtuigd Katholiek is en een vertrouwensman van Schussnig.

Met belangstelling hebben we de verdere gebeurtenissen af te wachten.

Tot slot blijkt wel uit de gebeurtenissen der laatste dagen, dat de politiek van Versailles, de politiek van Engeland en Frankrijk vooral, na de wereldoorlog op een absolute debacle is uitgelopen. Nog geen twintig jaren na het vredesverdrag heeft Frankrijk met Duitsland juist het tegenovergestelde bereikt van wat het wilde.

Engeland en Frankrijk zijn thans gedwongen om Duitsland naar de ogen te zien. En door de bond van de twee Duitse landen met Italië heeft het Frankrijk en Engeland gescheiden van z'n bondgenoten Rusland en de kleine entente. De Europese politiek zal hierdoor zo worden beinvloed, dat mogelijk wel over enige tijd deze een aspect vertonen gaat, dat weinigen van ons hebben voorzien.

NEDERLAND.

DE ECHTSCHEIDINGSTRAGEDIE.

De „Standaard" schrijft over bovengenoemd onderwerp:

De cijfers voor Amsterdam werden gepubliceerd en zij leren dat in 1937 in het register van de Burgerlijke Stand van Amsterdam werden ingeschreven 711 echtscheidingen, tegen 647 in 1936 en 561 in 1935. In twee jaren tijds alzo een vermeerdering van 150 echtscheidingen of bijna 27%. Het cijfer 711 krijgt nog somberder betekenis als men bedenkt dat vijftig jaar geleden, in 1886, nog slechts 90 echtscheidingen werden ingeschreven.

Van de 711 echtscheidingen hadden geduurd nog niet of ten hoogste 3 jaar — 122 huwelijken, 5 jaar— 99 huwelijken, 10 jaar — 192 huwelijken, 15 jaar — 132 huwelijken, langer dan 15 jaar — 166 huwelijken.

Het percentage der gescheidenen dat nog niet of ten hoogste 10 jaar gehuwd was bedroeg 58%.

Kosteloos procederen werd aan partijen toegestaan in 525 gevallen; niet meer dan 26% betaalden de kosten.

Ook dit materiaal versterkt de betekenis van de indrukwekkende vermaning, die Mr. de Geer in de Tweede Kamer uitsprak: „De huwelijksinstelling is de vrucht van een eeuwenoude Christelijke beschaving. Zij is de pijler van een gaaf en beschut gezinsleven, zoals dit onder de beademing van het Christendom gegroeid is. Zij verzekert aan de kinderen een huiselijke haard en bewaart hen tegen een nomadenleven. Zij beantwoord aan wat sinds onheugelijke tijden verankerd ligt in het zedelijk bewustzijn der natie.

De aantasting dier huwelijksinstelling is feitelijk een inzinking van onze cultuur; zij is de wezenlijke loswrikking van één der „Christelijke grondslagen van ons volksleven."

Schiller zong in zijn tijd: „Drum prüfe wer sich ewig bindet, obs ich das Herz zum Herzen findet. Der Wahn ist kurz, die Reu' ist lang". Thans meent men dat „die Reue" even kort kan zijn als „der Wahn". Men gaat naar het huwelijksaltaar als naar een maandpension, dat men opzegt zo men het verkiest. [illegible]

Diep in het volksbewustzijn leeft nog, als nawerking van beter dagen, het geloof in de heiligheid van het huwelijk. Het gaat met zulke zaken als met de zon, die nog geruime tijd de aarde verlicht ook na het uur van haar ondergang.

Maar te lang mag het niet meer duren. De Minister breke de ban.

De echtscheidingstragedie hebbe de volle aandacht der Regering!

REORGANISATIE NED. HERVORMDE KERK.

Het voorstel voorlopig aangenomen.

Jan Taal schrijft in de Maasbode van 22 Jan.

De vorige week is door de Hervormde Synode in een buitengewone, opzettelijk daartoe bijeengeroepen, vergadering het door een commissie uit de Synode, in samenwerking met de vereniging „Kerkherstel" en „Kerkopbouw" ontworpen reorganisatievoorstel in eerste lezing aangenomen .

Dit feit is ongetwijfeld een morele overwinning voor de voorstanders van reorganisatie, daar in het verleden nog nimmer een reorganisatie-voorstel het zó ver had gebracht.

Het voorstel bedoelt aan de Hervormde Kerk een meer belijdend karakter te geven. Het berust op een compromis tussen „confessionelen" en „ethischen": het draagt daarvan alle sporen. Artikel 8 van het nieuwe Algemene Reglement, dat de grondslag der gereorganiseerde kerk zal aangeven, spreekt van „hervorming en handhaving der belijdenis", met welke zinsnede zowel aan de verlangens der „ethischen" als der „confessionelen" is voldaan, doch welke zinsnede tot veel misverstand en strijd aanleiding kan geven. Dit artikel 8 kenmerkt zich overigens door een grote mate van vaagheid; er wordt in gesproken van „Vader, Zoon en Heilige Geest", doch in het achterwege laten van een uitdrukkelijke belijdenis van Christus' Godheid heeft men moeten berusten, terwille van de meer naar links georiënteerde elementen in de reorganisatie-commissie.

Het zeer gematigde ontwerp droeg niet slechts de handtekening van den bekenden Barthiaansen Groninger Hoogleraar Prof. Dr. Th. Haitjema, den eigenlijken „auctor intellectualis" van het ontwerp, doch ook die van mannen als Prof. Dr. G. v. d. Leeuw, Prof. mr. Paul Scholten en Prof. Dr. C. Wagenaar, die in het geheel niet als „confessioneel" bekend staan. Ook vrijzinnigen hadden in de reorganisatie-commissie zitting genomen, doch zij hebben bij monde van Prof. A. S. de Blecourt in een bij het officiële rapport der commissie verschenen nota hun afwijzende houding ten aanzien van het ontwerp te kennen gegeven. Belangrijke concessies zijn door de „confessionelen" gedaan: de Synode zal niet worden samengesteld uit afgevaardigden van de classicale vergaderingen maar door provinciale Synoden gekozen worden: toch wordt het aantal synode-leden uitgebreid tot tweemaal het tegenwoordige aantal.

Aan de andere kant hebben ook de „ethischen" van hun zijde concessies gedaan: bij de uitoefening van de kerkelijke tucht zijn de classicale vergaderingen ingeschakeld, terwijl de paragraaf over de „huisgemeenten" uit het enige jaren geleden verworpen reorganisatie-ontwerp van „Kerkopbouw" nu is komen te vervallen.

De uiterste rechterzijde had zich bij monde van prof. dr. J. Severijn in zijn brochure „Het reoganisatie-ontwerp 1937" (Kemink & Zn., Utrecht) tegen het ontwerp verklaard, omdat volgens [illegible] van de gereformeerde Kerk brengt.

De vereniging van Vrijzinnig-Hervormden had eveneens een ongunstig advies uitgebracht, zo ook Prof. dr. H. Th. Obbink in het „Algemeen weekblad voor Christendom en Cultuur". De vereniging „Kerkopbouw" had geraden het voorstel aan het oordeel der kerk te onderwerpen.

Uit de aard der zaak was het ontwerp enthousiast verdedigd door prof. Haitjema, die in „Nieuw Kerkelijk Leven" (October 1937) gejuichd had: „de kerk gaat haar loopbaan als belijdende kerk opnieuw beginnen". Ook de „ethische" ds. W. A. Zeydner heeft in een brochure „de Hervormde Kerk op den tweesprong of kerk of genootschap?" zich beslist aan de zijde der reorganisatie-mannen geschaard. In deze brochure, waarvoor de bekende prof. dr. C. Gerretson een inleiding schreef, wordt ronduit beweerd, dat het er om gaat, of de Hervormde kerk in Nederland haar leidende positie zal behouden, of dat zij die aan de Rooms-Katholieke Kerk zal moeten afstaan.

Zoals gezegd, is het door middengroepen samengestelde ontwerp ditmaal door de Synode aangenomen. De aanneming geschiedde met de kleinst mogelijke meerderheid (10 tegen 9 stemmen). De beide „ethische" hoogleraren, ter Synode aanwezig, adviseerde tot aanneming. Alle Vrijzinnigen stemden tegen. benevens nog 3 orthodoxe leden.

Men mene nu echter niet, dat het ontwerp thans reeds kracht van wet heeft gekregen. Daarvoor moet, nadat de kerk in haar classicale vergaderingen haar oordeel heeft uitgesproken, de Synode het voorstel deze zomer nogmaals aannemen. Daarna hebben nog de provinciale kerkbesturen het recht om hun „veto" over het ontwerp uit te spreken. Vermoedelijk zal het bij een dezer instanties wel sneuvelen, doch ook dan blijft het voor de voorstanders van reorganisatie een zekere voldoening, dat hun ideeën ditmaal in breder kring weerklank hebben gevonden.

De Katholieke Kerk blijft intussen de lotgevallen van haar zuster-kerkgenootschap met belangstelling volgen.

CURACAO.

PÈRE LABAT, DOMINICAAN. 1738—1938.

Het Franse tijdschrift „Les Missions Dominicains" vestigt er de aandacht op dat 't dit jaar twee eeuwen geleden is, dat te Parijs stierf de Franse Dominicaan Père Jean Baptiste Labat, die hier in de West twee eeuwen geleden zijn grote bekwaamheid op technisch, landbouwkundig en architectonisch gebied heeft getoond. Nog meer: op leeftijd gekomen, trok hij terug naar zijn vaderland en heeft ons in zijn boek „Nieuwe reis over de Amerikaanse eilanden" een schat van gegevens over de West nagelaten.

We kunnen begrijpen hoe er in Europa een honger naar kennis was over dat vreemde verre Amerika. De Paters Dominicanen hebben zich naast anderen niet onbetuigd gelaten, om enkele namen te noemen: Bartholomeus de la Casas met zijn achtdelige geschiedenis van Amerika. Du Testre, die een geschiedenis over de Antillen liet uitkomen. Pater Breton, die taalstudies maakte, en de Engelsman [illegible] ongelukige Thomas Gage, die een reisverhaal uitgaf, ik zeg ongelukkig, want deze Thomas Gage is altijd te veel Noorderling gebleven en ergert zich daarom altijd vreselijk aan de uitbundige devoties, en aan heel 't godsdienstig leven van de hetere en daarom ook in hun religieuse plechtigheden meer uiterlijke Zuiderlingen. Zijn verhaal bracht de Engelsen tot meer kolonisatie, er verscheen een rapport over in 't Lager Huis.

In Holland was men er steeds vlug bij, om deze boeken te vertalen.

Père Labat's verhaal kwam uit in 1722 en reeds in 1725 verscheen bij Balthasar Lakemans te Amsterdam een vertaling door W. C. Dijks.

Père Labat, die te Nancy mathematiek en philisophie studeerde, aalmoezenier was in Vlaanderen, was kolonisator naast zijn missionaris zijn. Hij bouwde verdedigingswerken, suikermolens; plant- en dierkundig heeft hij alles trachten te verbeteren. Hij deed veel voor de Franse eilanden, hij was werkzaam op Martinique, Guadeloupe en San Domingo. Hij tekende zelf de platen voor zijn boek. Het is na 't lezen der inleiding van zijn boek, waar hij critiek geeft op de geschiedschrijvers die hem voorafgingen,

direkt duidelijk dat 't een vurig temperament is, iemand die wat zelfverzekerd is en lastig zal geweest zijn voor de uitvoerders van zijn plannen. Op de Franse Antillen maakt men de kinderen nog bang met: „Pas op. Père Labat komt eraan." Hij heeft daar een soort zwarte Piet reputatie.

Curaçao, we moeten 't niet vergeten, is klein en dor, de Spanjaarden spraken van „dat onnutte eiland", de Engelsen van die „vervloekte kale rots" en zelfs op de kaart van de West in de Hollandse uitgave van Père Labat's boek staat Curaçao niet eens op. Zo verwondert 't niet dat Labat weinig over Curaçao spreekt, hij spreekt van een vrucht naar Martinique uit Curaçao geimporteerd, die men daar Corossol noemde. Laat zien dat Curaçao paarden rijk was. Nog steeds wordt zijn werk herdrukt, gelijk wij de werken van Exquemelin en v.d. Sterre herdrukt zagen. Dit moet echter niet verleiden om geschiedenis te gaan schrijven uit die bronnen alleen, b.v. het verhaal van de val van Panama, zoals dat onlangs gebeurde, alleen op te bouwen uit bovengenoemde twee Hollandse bronnen. Er zijn naast de Hollandse en naast de Franse bronnen, ten eerste nog de Spaanse bronnen en bovendien is er de vooruitgang bewerkt door 2 eeuwen geschiedbeoefening nadat die boeken uitkwamen. Het doet soms vreemd aan bij nieuwe geschiedschrijvers die Spaanse bronnen te zien missen.

Père Labat's werk zij bij dit artikel dankbaar herdacht. B.

INFORMATIEBOEKJE OVER CURAÇAO.

Uitgegeven door „Oost en West".

De Koninklijke Vereniging „Oost en West" doet goed werk voor ons Curaçao. Haar afdeling: informatiebureau Smidswater 10 's Gravenhage, geeft een informatieboekje uit over Curaçao, bewerkt naar de laatste gegevens door het bestuur der afdeling van „Oost en West" op Curaçao. Het boekje is aardig uitgegeven, tegen de spotprijs van ƒ 0.25; het schijnt er dàn ook wel in te gaan, op 't boekje dat hier op mijn tafel ligt, staat tenminste,3 de uitgave. Wellicht is er alweer een nieuwe uitgave, of komt er al weer een. Ik neem de vrijheid voor een paar opmerkingtjes. Het zesde hoofdstukje handelt over„Woning-inrichting" dat veronderstelt dat men al een woning heeft, welnu, bij velen is dat niet 't geval en zij moeten zich onder de tropenzon warm lopen om iets te zoeken. Er zou een hoofdstukje kunnen worden ingelast over de hier werkelijk moeilijke kwestie een geschikt huis te vinden, tevens gewezen kunnen worden op de schaarste aan meubilair.

Men heeft vergeten dat er op 't gebied van Maatschappelijk werk er op Curaçao ook nog een R. K. Algemene Arbeidersbond gevonden wordt. Ook bij het onderwijs zie ik niet: de R. K. Ambachtsschool. Inmiddels kregen we onze luchtlijn naar Coro, kwam de Grace Line, etc. Dat de Statendam in de St. Annabaai komt, is ook al weer geschiedenis. En waarom vermeldt men bij: levensstandaard alleen huurauto's en niet het dierbare goedkope, soms wel wat vuile, busje à zoveel plak. De duistere elementen onder de chauffeurs zouden binnenkort geweerd worden. Goedzo.

Wat de Medische hulp betreft, er staat: „In Willemstad en op Aruba is goede medische-, chirurgische-, en tandheelkundige hulp verkrijgbaar. Er zijn verscheidene doktoren, die in Europa hebben gestudeerd, w.o. vier chirurgen, de honoraria zijn echter over het algemeen hoger dan in Nederland". Dat klinkt erg geruststellend, we kunnen hier best ziek worden. Een jongeman zou met dit stukje zijn ongeruste moeder gerust kunnen stellen. Het is echter alleen maar jammer dat het te mooi klinkt. Wie vernam niet die binnenkamerse onrust, toen een van onze beste doktoren hier op Curaçao onlangs ziek was, „wat nu als ik ziek word", hoorde men herhaaldelijk, men dacht alleen aan zich zelf en vergat de vele anderen die lagen te wachten. Wij werden al onrustig terwijl we nog niet eens ziek waren, hoe moeten die zieken, die maar wachten moesten, zich dan wel niet gevoeld hebben. Te weinig krachten, en dan gaan er in medische kringen nog wel stemmen op om Curaçao tot een medisch centrum te maken; door haar ligging de aangewezen plaats voor zoiets, zegt men. Maar hoe dat met weinig krachten? Het moet voorgekomen zijn dat de t.b.c. patiënten niet bezocht konden worden en dat een week lang. „Niet de staten, maar gij," „niet de ziekenhuizen, maar het gouvernement" dient hierin te voorzien, te zorgen voor meer krachten.

Er zijn twee boekhandels nl. ook de St. Augustinusboekhandel der fraters.

De Openbare eeszaal is goed voorzien van alle boeken, maar juist omdat ze voorzien is van alle boeken, kunnen we niet ieder aanraden maar vrij te kiezen en te lezen, daar is oordeel voor nodig. Ook worden er kleinere bibliotheken, ook kinderbibliotheken gevonden, zoals men zelfs hier op Curaçao nog niet wist.

Men duidde deze opmerkingen niet euvel, wij prijzen het werk der Vereniging „Oost en West". B.

DE LODEN VERRADER.

Een onzer lezers schrijft ons dienaangaande:

Toen ik op Curaçao kwam (1890) stond er in de koraal van de Gorter maar één beeld meer; 't was geen vrouwelijk maar een mannelijk beeld. 't Heeft op mij nooit de indruk gemaakt van een scheggebeeld te zijn. Scheggebeelden waren voor zover mij bekend steeds vrouwenbeelden, voorstellende meerminnen, of vrouwelijke godheden als Venus e.d. Toch kan ik me voorstellen dat er ook wel eens 'n Neptunus bij geweest kan zijn. In English Harbour op het eiland Antigua de oude dockyard van de Engelse vloot in Nelson's tijd, thans geheel verlaten, vindt men nog een 4-tal scheggebeelden van oude Engelse oorlogsschepen langs een binnenhaven geplaatst. 't Zijn alle vrouwenbeelden.

't Beeld dat in de koraal van C. de Gorter stond maakte op mij de indruk van een **tuinbeeld te zijn.** 't Stond achter een koraalmuur waar het met borst, schouders en kop bovenuit stak. Dat beeld (scheggebeeld of niet) was de loden verrader. 't Verdween vrij geregeld bij het vertrek van een oorlogsschip om na verloop van kortere of langere tijd weer te verschijnen en zijn oude plaats in te nemen.

Het komt mij voor, dat het sedert veel jaren voor goed verdwenen is.

Ik weet er ook dit nog van dat **de loden Verrader** niet, bij de mensen alhier onder die naam bekend stond. Toen hij nog een gezellin naast zich had, die in 1885 of daaromtrent moet verdwenen zijn, werd het mannelijk beeld door de mensen alhier **Scipion** en zijn wederhelft **Sji Juana** (Sjiwana) genoemd. Ze moeten aldus genoemd zijn naar een destijds bekend paar straattypen, een man en een vrouw, die bij feestelijke gelegenheden het publiek wisten te vermaken met zang en dans .Die Sji Juana is mogelijk wel een scheggebeeld geweest. Zou het **niet mogelijk zijn te achterhalen of het beeld dat ze nu hebben meegenomen** en **dat een vrouwelijke figuur moet voorstellen hetzelfde is als dat bij vorige ge**legenheden als loden verrader de reis meemaakte. Ik twijfel er sterk aan. De commandant van de Jan van Brakel, die wellicht nog hier zal zijn als de Gelderland terugkomt, kan dan zijn mening mogelijk dienaangaande wel zeggen.

VLAAMSE KERELS.

Wij vernemen uit goede bron dat a.s. Donderdagavond 24 Ferbuari te 8 uur ds. C. Milet de St. Aubin voor de Curaçaose Radio spreken zal over: Vlaamse Kerels.

Het eerste deel dier lezing, waarvan het vervolg waarschijnlijk volgende maand komt, zal hoofdzakelijk gewijd zijn aan den groten Guido Gezelle, den Priester-Zanger in Vlaanderen.

Over Karel van de Woestijne, Steyn Streuvels, Felix Timmermans spreekt Z.W.Eerwaarde later.

Op het Hoofdbureau van Politie (kamer N. 10), zijn inlichtingen te bekomen omtrent de navolgende gevonden voorwerpen.

Badhanddoek en hoofdkussentje
Een klein geldbedrag
Portemonnaie met inhoud
Vulpotlood
Damesportemonnaie met inhoud
Portefeuille
2 Strohoeden
Vulpen (zonder sluitdop)
Een pakje inhoudende o.a. schrijfpapier, films enz.
Een zak, inhoudende dameskleding etc.
Een geldbedrag
Een schakelarmband (vermoedelijk goud)
Een balhoorn
Vulpen
Regenjas
Huissleutel
Bankbiljet
Klein geldbedrag
Tas met gereedschap
Een broek en een overhemd
Portemonnaie met inhoud
Een wasbriefje
Een paar pantoffels

OFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Aan mevrouw V. Nieuwenhuyzen, vakonderwijzeres in de Spaanse en Engelse taal aan de Wilhelminaschool is vijf maanden binnenlands verlof verleend met vergunning deze tijd in het buitenland door te brengen.

Met ingang van de 15e Maart 1938 is aan de kommies der belastingen 2e klasse, J. Martis vier weken vrijstelling van dienst verleend.

Aan de seiner bij de Landsradiodienst op Curaçao, R. C. Bos Verschuur is vier weken vrijstelling van dienst verleend met vergunning deze tijd in het buitenland door te brengen.

De monteur bij de Lands Telefoondienst, L. Rijnsaardt is in activiteit hersteld.

Aan de klerk op het Ontvangers- en Postkantoor op Saba, M. N. Hassell is drie weken vrijstelling van dienst verleend.

Aan de Marktmeester op Curaçao, C. Verwey is vier weken vrijstelling van dienst en in aansluiting daaraan vijf maanden binnenlands verlof verleend met vergunning zowel de vrijstelling van dienst als het binnenlands verlof in het buitenland door te brengen.

De wnd. Gouvernements-Secretaris
R. Boskaljon.

CURAÇAO.

Zeilvaart over de maand Januari 1938.

Aangekomen van:	
Aruba	29
Bonaire	32
Colombia	1
La Guaira	3
La Vela de Coro	10
Las Piedras	3
Mayaguez	1
Puerto-Cabello	33
Puerto-Lopez	1
Puetro-Sucre	2
San Juan P.R.	1
Tucacas	22
Turiamo	2
Van Zee	8
TOTAAL	148

Vertrokken naar:	
Aruba	26
Bonaire	30
Jacmel	3
La Guaira	11
La Vela de Coro	10
Las Piedras	1
Marigot	1
Pampatar	1
Puerto-Cabello	40
Rio-Hacha	1
San Juan P.R.	1
Santa Marta	1
St. Maarten	3
TOTAAL	129

Volharding—Scherpenheuvel 1—0.

In 'n fors gespeelde wedstrijd wist de met 'n paar invallers spelende club Volharding de thuisclub te slaan, waar veel tweederangskrachten de opengevallen plaatsen moesten bezetten. Vooral bij de voorhoede was dit te bemerken, die glansrijk faalde in opzet en afwerking der aanvallen, in tegenstelling met haar achtertrio, dat, behoudens enige malen ruw spel, (de scheidsrechter liet dit ook maar weer passeren) op 'n goedgespeelde wedstrijd kan terugzien. Volhardings' voorhoede was beter in 't openen der aanvallen, maar even slecht als haar partner, wanneer ze eenmaal in het strafschopgebied der thuisclub was aangeland. Productiviteit misten beide voorlinies. De achterhoede van Volharding maakte enige malen 'n beangstigend onveilige indruk. De scheidsrechter liet talloze gevallen van ruw en ongeoorloofd spel aan beide zijden, passeren, maakte 't zich gemakkelijk door in 't middenveld wat rond te zwerven en leidde aldus slecht. **De sportiviteit kwam daardoor wel enige malen in 't gedrang.**

Over de wedstrijd het volgende. Scherpenheuvel opent 't spel, raakt al spoedig de bal kwijt aan Volharding. Volharding strandt op 't backstel. Voor de rust komt 't doel van Scherpenheuvel verschillende keren meer in gevaar dan dat van Volharding, doch de keper is schitterend op dreef en klemvast. Rust gaat in met blanke stand. Na de rust volgt 'n lange overwichtsperiode van Volharding. De enige goal, die dan ontstaat (de op de knieën zittende keeper wordt in de goal gewerkt) kent de scheidsrechter toe, ofschoon hij, alweer op 't middenveld zijnde, onmogelijk het doelpunt heeft kunnen beoordelen. Na enige minuten komt eindelijk het einde van deze matig spannende en slechtgespeelde wedstrijd, waarbij vooral de naar de kampioenstitel dringende club Volharding bitter tegenviel. V. F.

P.S. 't Optreden van 'n buitenstaander tegenover de scheidsrechter na de wedstrijd, miste alle reden, maar vooral alle fatsoen.

GOUDEN HORLOGE VERMIST.

De 43-jarige uitvoerder S. heeft aangifte gedaan, dat hij sedert 3 Februari j.l. zijn gouden horloge, ter waarde van 136 dollars, vermist. Hij vermoedt, dat het horloge uit zijn koffer, staande op de door hem betrokken kamer van een hotel alhier, is ontvreemd.

VUURWAPEN-VERORDENING OVERTREDEN.

Bekeurd terzake overtreding der vuurwapen-verordening, zijn de 66-jarige blikslager S., de 28-jarige assistent-stillman S. en de 43-jarige werkman R., die allen een vuurwapen in hun bezit hadden zonder voorzien te zijn van de daarvoor vereiste machtiging.

OVERTREDING OPIUM-WET.

Terzake overtreding van de Opium-verordening wordt door de Politie procesverbaal opgemaakt, contra den 32-jarigen Chinees C. K. Y., den 50-jarigen Chinees T. L. en den 35-jarigen Chinees B. N. Twee en dertig kleine pakjes opium, alsmede enig opium-rookgerei, zijn in beslag genomen.

STAAT

van het aantal vaartuigen, die het eiland Curaçao in de maand Januari 1938 aandeden, met de vermelding van hun gezamenlijke inhoudsmaat.

Zeilschepen.

Aantal	Inhoud in M³ Bruto	Netto
148	12.720	11.533

Stoomschepen.

Aantal	Inhoud in M³ Bruto	Netto
537	5.911.580	3.217.464

N.B. Niet opgenomen zijn de schepen die binnenkomen van de kustvaart en van de visserij.

K
KRO
O

Wereldprogramma
Zondag, 20 Februari 1938.
Via P.C.J. Golflengte 31.28
19.24—20.24 uur Curaçaotijd

1. Gramofoonmuziek.
2. Van en voor de Missiepost.
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Actuele Aetherflitsen en Vaderlandse Kroniek
6. Gramofoonmuziek.

Koloniale Uitzending van de K.R.O.
Via de P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Van 9—10 uur Curaçaotijd.

1. Mars.
2. Landbouwkundige Missie-Actie door Ir. J. P. Planje.
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

TOERISTENSCHEPEN.

Georgic	**25 Feb. 1938.**
Kungsholm	**26 Feb. 1938.**
New York	**27 Feb. 1938.**
Empress of Australia	27 Feb. 1938.
Arcadia	28 Feb. 1938.
Pilsudski	2 Mrt. 1938.
Statendam	6 Mrt. 1938.
Britanic	7 Mrt. 1938.
Paris	7 Mrt. 1938.
Veendam (uit New-Orleans	10 Mrt. 1938.
Georgic	17 Mrt. 1938.
Kungsholm	19 Mrt. 1938.
Arcadia	20 Mrt. 1938.
Pilsudski	21 Mrt. 1938.
Britannic	27 Mrt. 1938.
Paris	28 Mrt. 1938.
R'dam (rond Z-Amerika	31 Mrt. 1938.
Kungsholm	2 Apr. 1938.
Statendam	4 Apr. 1938.

BUREAU VOOR SOCIALE ACTIE.

In de maand Mei van het vorig jaar werd door Mgr. P. I. Verriet ingesteld een Katholiek Bureau voor Sociale Actie, bestaande uit de heren Pater A. I. de Bruin O. P., J. H. Sprockel en Mr. S. W. M. van der Meer. Dit Bureau had tot taak van plannen te ontwerpen tot reorganisatie van de bestaande sociale verenigingen en instellingen, om deze meer aan de eisen van de moderne tijd te doen beantwoorden, en voorts het initiatief te nemen tot het oprichten van nieuwe verenigingen en instellingen en tot uitbouw van het bestaande.

Voordat het Bureau zijn taak, zozeer afhankelijk van de behoeften en omstandigheden van Curaçao, zou kunnen overzien, was het nodig zich zo gedegen mogelijk te oriënteren omtrent de bestaande sociale tendensen, omtrent de ervaringen in Nederland en daarbuiten op dit gebied opgedaan en omtrent de specifieke Curaçaose moeilijkheden.

Het resultaat van deze studie werd neergelegd in een uitvoerig rapport en nadat het Bureau zich terzake dit rapport vergewist had van de instemming van den Apostolisch Vicaris, ging men over tot de uitbreiding van het Bureau met de heren J. M. Kroon en C. Casiano namens de R. K. Volksbond en de heren J. Jonkhout en J. Koetsveld namens de R. K. Algemene Arbeidersbond. Dusdanig samengesteld vormt het nu bij wijze van overgang tijdelijk de topleiding van alle bestaande sociale verenigingen en instellingen en heeft het nu o.a. tot taak de ontworpen reorganisatieplannen voor te bereiden en door te voeren.

Deze plannen komen in grote trekken hierop neer:

In de sociale beweging wordt onderscheid gemaakt tussen vakorganisaties, die ieder voor zich de werknemers uit een bepaald beroep of bedrijf omvatten, en een algemene vreniging — als hoedanig de Volksbond zal kunnen fungeren — die niet is gebonden aan een bepaald beroep of bedrijf en die de algemene belangen behartigt. Deze laatste kan dus worden vergeleken met wat men in Nederland en België de „standsorganisatie" zou noemen. Zij zal gesplitst worden in parochiële secties, en in afdelingen voor mannen en vrouwen. De thans aan de Volksbond annexe vakbonden komen zelfstandig te staan. De Arbeidersbond zet de door hem gevolgde gedragslijn voort, nl. het optreden als een centrale van vakgroepen, als een bond, waarin verschillende bedrijfsgewijze groepen van personen zijn ondergebracht; uiteraard voor zover er geen afzonderlijke vakbond voor deze groepen van personen bestaat. Zodoende zal de arbeidersbond optreden als sluistuk van de vakorganisatie, maar tevens als stootbrigade van de gehele vakbeweging, daar uit de Arbeidersbond t.z.t. nieuwe afzonderlijke vakbonden zullen worden opgericht, zodra er een voldoend aantal leden uit één bedrijf verenigd is.

De leden van de vakbonden zijn ipso facto ook lid van de Volksbond; omgekeerd zullen de leden van de Volksbond, voor wie een passende vakbond bestaat, tevens lid zijn van die vakbond. De tweeledigheid der organisatie betekent derhalve geen gescheidenheid, doch slechts een onderscheid in de middelen, gebaseerd op het onderscheid der belangen, nl. de belangen, die allen raken, en de belangen, die slechts een bepaalde groep personen gemeen hebben,als gevolg van de economische opbouw der tegenwoordige maatschappij.

Een Centraal Bestuur voor de Katholieke Sociale Actie zal de algemene leiding, zowel van Volksbond als van de vakorganisaties op zich nemen. Dit bestuur zal samengesteld zijn uit enige vertegenwoordigers van de Volksbond en een vertegenwoordiger van iedere vakbond.

De administratie zal centraal geschieden, terwijl eveneens een centrale propagandadienst wordt ingesteld. Het Centraal Bestuur zal twee kantoren houden, één in Otrabanda en één in Pietermaai. Het weekblad „La Union" zal aantrekkelijker worden gemaakt en met moderner opmaak; de oplaag zal worden vergroot.

Voor de vakbonden zal een collectief weerstandsfonds worden gevormd, om daaruit ingeval van eventuele arbeidsconflicten de middelen te kunnen putten tot standhouden.

Los van deze en de talrijke daarmee verband houdende plannen staat het voornemen om een kern van overtuigde en bekwame leiders en propagandisten te vormen, opdat ook het toekomstig bestaan en welzijn der arbeidersbeweging verzekerd zij.

Hoewel uit het bovenstaande reeds duidelijk blijkt, dat het complex van plannen zeer omvangrijk is, hoopt het Bureau voor Sociale Zaken toch — steunende op de goede wil en medewerking van de besturen der bestaande organisaties en instellingen — binnen zeer korte tijd de grootste reorganisaties tot stand te brengen om vervolgens zijn taak over te kunnen dragen een het dan te vormen Centraal Bestuur voor Katholieke Sociale Actie.

DE GRONDWETSHERZIENING.

Gisterenmorgen werd om 9.41 uur door Zijne Excellentie de Gouverneur, van het bordes van het Gouvernementshuis, publicatieblad No. 8, 1938, betreffende de plechtige afkondiging van de vastgestelde veranderingen in de Grondwet, voorgelezen.

Daar de ambtenaren opdacht hadden bij deze afkondiging tegenwoordig te zijn, was er nog al belangstelling.

In een plechtige zitting van het Hof van Justitie alhier werd daarop de aangebrachte wijziging voorgelezen.

DIKHUIDIG! In Berlijn was de vorige maand een gezondheidsapostel bezig reklame aan 't maken voor zijn ongevoeligheid voor de kou. De foto toont de winterman in gesprek met een ski-renner terwijl hij zich droogt in de zon na zijn dagelijks sneeuwbad.

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs & Nieuwsberichten"

Teruel werd weder door de Spaanse Nationalisten ingenomen.

Tengevolge van de verandere Kabinetspolitiek in Engeland, **zal ook in Frankrijk een vermoedelijke wijziging van het kabinet plaats hebben, meer naar rechts.**

NEDERLAND.

Tijdens de debatten om de Defensiebegroting, verklaarden de Vrijzinnig Democratische Kamerfractie zich voor de Defensie-begroting, doch tegen de dienstplichtwet. De minister van defensie verklaarde dat er van een militair verdrag met een andere mogendheid geen sprake is. En verder dat de practijk heeft uitgewezen, dat idee van de collectieve veiligheid niet te verwezenlijken is.

Voor het te Harderwijk komende garnizoen veldartillerie zal een nieuwe kazerne worden gebouwd, terwijl uit Den Haag bericht wordt, dat in de Zuidelijke provincie een tiental kazernes zal worden gebouwd en wel in Breda, twee in Roosendaal, in Vught, in Den Bosch, Eindhoven, Weert, Grave, Roermond, Tilburg en een te Rotterdam.

Voor het Prinses Beatrix fonds is reeds een bedrag van 7000 gulden ontvangen, o.a. een belangrijke gift van H. K.H. Prinses Juliana.

De Bilitonmaatschappij bestudeert thans plannen om het wrak van de Lutine naar boven te halen door middel van de thans in aanbouw zijnde tinbaggermolen „Karimata". In verband met het feit, dat de nieuwe tinbaggermolen in Indië niet direct nodig is meent men de machine voor dit doel te kunnen gebruiken. Echter zal men er rekening mee houden, dat de gunstige tijd voor de Indiësleep niet verloopt. Diverse factoren moeten nog onder de ogen worden gezien.

Naar het Algemeen Handelsblad verneemt, zal Z.K.H. Prins Bernhard over een maand zich een tijdje naar het buitenland begeven. Deze reis heeft echter niets te maken met de gezondheidstoestand van den Prins, die uitstekend is.

Een nader telegram meldt echter dat voor een volledig herstel verandering van lucht wenselijk werd geacht.

De Hollandse dagbladen hebben de rede van Hitler uitvoerig gecommentarieerd. De Telegraaf beweert, dat de rede nogal is meegevallen en dat men verwacht had, dat Hitler een nog hoger toon zou aanslaan. Uiteraard had de passage waarin sprake was van de Nederlands Indische koloniën, die volgens geruchten op de duur tussen Duitsland en Japan zouden worden gedeeld, veel belangstelling. Het Algemeen Handelsblad legt verband tussen de rede van Hitler en het aftreden van Anthony Eden en beweert, dat juist op het moment, dat Hitler meer en meer aan macht wint, de man, die een zo brillant entree maakte, zowel in het Britse kabinet als in de Volkenbond moest gaan. **Eden's aftreden, zo beweert het blad verder, is een symbool van het bankroete volkenbondsstelsel, dat reeds lang ondermijnd, thans volkomen ineen dreigt te zakken. De Volkenbond als bruikbaar instrument in de Europese politiek heeft als zodanig afgedaan.**

Op 64 jarige leeftijd is te den Haag overleden de bekende actrice Alida Tartaud Klein.

Te den Haag is bericht ontvangen dat het eerste K.L.M.-Lockhead vliegtuig, bestuurd door den piloot Geyssendorfer, van de fabriek op weg is naar Curaçao.

Het ligt in de bedoeling deze zomer 3 Lockhead vliegtuigen in de Europese dienst te gebruiken.

Ex Keizer Wilhelm ontving het bezoek van den Grieksen kroonprins en diens gemalin.

In de onlangs gehouden vergadering, werd tot Directeur van het Koloniaal Instituut benoemd de Heer B. J. O. Schrieke, thans directeur van de afdeling Volkenkunde.

Daar de aanwezigheid van Dr. de Groot niet meer ten Paleize te Soestdijk vereist wordt, is deze naar den Haag teruggekeerd.

Dr. de Groot publiceerde een communique van de volgende inhoud:

„Gezondheidstoestand van H.K.H. Prinses Juliana thans volkomen normaal. Het kraambed is geheel ongestoord verlopen en de Prinses voelt zich uitstekend en heeft reeds een tijd in de buitenlucht doorgebracht."

Het medisch toezicht op Prinses Beatrix is thans opgedragen aan Dr. Carstens, die geconstateerd heeft dat Prinses Beatrix een gezonde baby is. De geheel natuurlijke voeding gaat volkomen naar wens. Reeds na de eerste week woog de koninklijke baby zwaarder dan 3450 gram, terwijl de wekelijkse toename boven het gemiddelde is gebleven. Thans weegt zij 3950 gram.

De ontvangsten van het Artisreddingscommitee hebben thans een ton overschreden.

MODERN.

Een kind werd ten doop gehouden en de geestelijke vroeg, hoe het moest heten.

— Jumper, zei de oudste zus.

— Jumper? vroeg de geestelijke, naar wie wordt het dan genoemd?

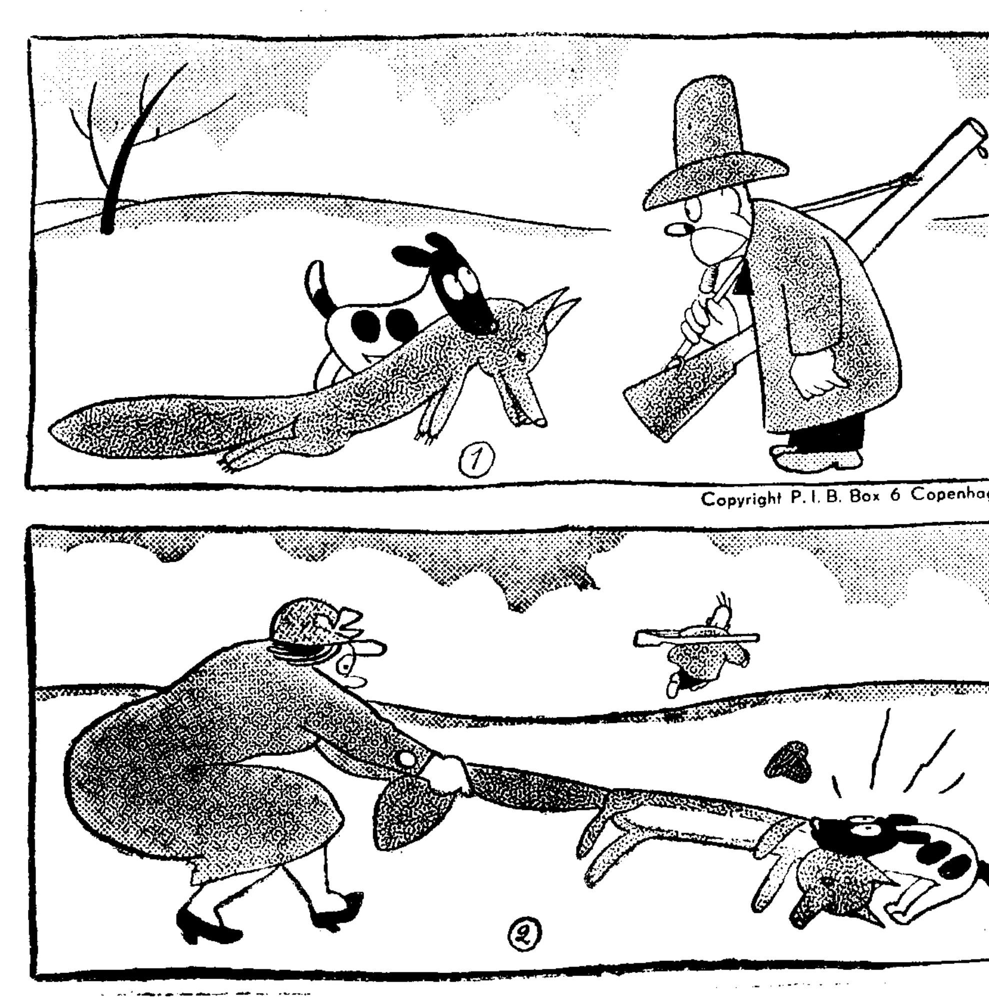
— Naar zijn grootmoeder, was het prompte antwoord.

— Die kan toch geen Jumper heten?

— Nou ja, grootmoeder heet Trui, maar da's ouderwets. — Jumper is veel moderner.

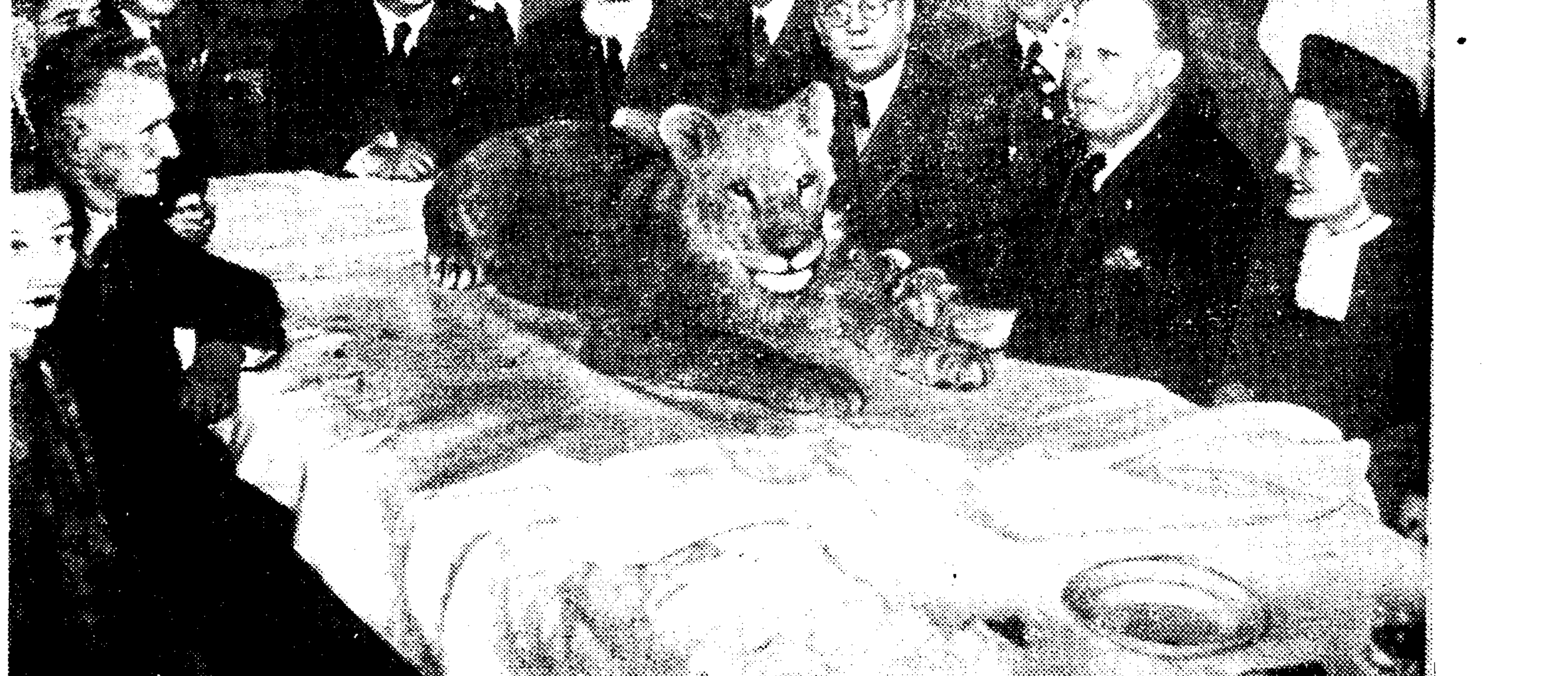
Schepenlijst over de maand Februari 1938.

23.	Nederl.	Amor	New York	Aruba, Maracaibo
24.	„	Venezuela	Pto. Colombia	Pto. Cabello
24.	„	El Libertador	Maracaibo, Aruba	Aruba, Maracaibo
25.	„	Irene	Amsterdam	Pto. Cabello
25.	„	Flora	Maracaibo	„ Cabello
25.	Eng.	*Georgic*	New York	New York
25.	Duitsch.	?	Pto. Cabello	Pto. Colombia
26.	Nederl.	Bacchus	New York	Maracaibo
26.	Eng.	Ator	Pto. Cabello	Cristobal
26.	Zweed.	*Kungsholm*	New York	New York.

Copyright P.I.B. Box 6 Copenhagen

ADAMSON OP VOSSENJACHT.

ONGEWONE TAFELVERSIERING. Bij een afscheidfeest ter ere van den Directeur van de Milaanse Dierentuin, toen hij met de expeditie naar Afrika moest gaan, werd de tafel versierd met deze oorspronkelijke decoratie — een levende leeuw.

HERINNERINGEN AAN G.K.C.

Een der voornaamste redenen, waarom Gilbert K. Chesterton ook op niet-katholieken zulk een invloed heeft kunnen uitoefenen, is zeker te zoeken in het feit, dat hij bij alle beginselvastheid steeds zulk een speelse frisheid van geest wist te bewaren. G. K. C., het grote kind, in de nobelste zin van het woord! En zijn kinderlijkheid ontsprong aan de bezonken wijsheid van het Evangelie en van denkers als den Heiligen Thomas van Aquino. Ook hierdoor had zijn figuur iets paradoxaals, maar de paradox was tenslotte alleszins redelijk en aantrekkelijk. Aantrekkelijker dan het vertoon van gewilde modernelingen, die naar zijn woord „elkaar kennen aan baard en kleding, zoals de lagere dieren elkaar kennen aan de pels of de reuk".

Enkele aardige anecdoten, die Chesterton's geestigheid en speelsheid van geest belichten, verhaalt mr. Fonseka in het Januari nummer van The Month. Het gebeurde, dat van een boek over Sir Walter Scott een aantal exemplaren in de handel kwam, waarbij de naam van G. K. C. per abuis op de titelpagina prijkte. Men zond er aan den auteur een toe en deze schreef er voorin: „G. K. Chesterton is niet in staat om zulk een geleerde en smaakvolle verhandeling te schrijven". Dit herinnert aan wat hij eens zei: dat zijn beste boek dàt was, wat hij nooit had geschreven.

Een kleine jongen was eens bij G.K.C. op de thee geweest en antwoordde op een vraag, die zijn tante hem stelde: „Een leerzame middag? Ik weet niet, wat dat betekent. Maar u had eens moeten zien, hoe hij krentenbroodjes in zijn mond opving!" Er wordt niet bij verteld of de tante gescandaliseerd was bij dit verhaal of niet. Maar in elk geval doet het ons Chesterton's gelukkige aanleg en beminnelijke figuur des te beter kennen. God gave, dat onze tijd meer van zulke figuren bezat, als het beste serum tegen alle doorgesysteemde, gelijkschakelende opvoeding!

M. B.